

denhed med i Indfødsretsudvalget, og det er en praksis, som jeg klart tilslutter mig.

Tom Behnke (FRI):

I sit forsvar for den eksisterende lovgivning henviste ministeren til bl.a. internationale konventioner, og ministeren sagde, at vi f.eks. internationalt er forpligtet over for de statsløse.

Nu er mit spørgsmål til ministeren: Det er vi vel, uanset hvor gamle de statsløse er? Det er vel ikke kun de 18-23-årige statsløse, man er internationalt forpligtet til at tildele dansk statsborgerskab? Det gælder vel alle, og dermed er der vel ikke noget reelt argument for at holde fast ved den særlov for de 18-23-årige udlændinge, der blot ved at underskrive en erklæring kan opnå dansk statsborgerskab.

Danmark kunne vel leve op til alle internationale konventioner, selv om man benyttede den praksis, der gælder for andre udlændinge, nemlig at de søger via Folketinget og får deres danske statsborgerskab ved lov. Er det ikke korrekt, og er det med de internationale konventioner ikke bare at lægge et røgslør ud over hele debatten?

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg synes, hr. Tom Behnke stiller et meget relevant spørgsmål, og det er netop det, vi er gået i gang med at undersøge rent juridisk i Indfødsretskontoret i Justitsministeriet: Kan vi på en og samme tid overholde de internationale forpligtelser og sikre, at statsløse – hvis de i øvrigt lever op til den lovgivning, man har i landet – kan få et statsborgerskab, og samtidig lave en karenperiode for de helt unge mellem 18 og 23 år, der har været her i 10 år og kan få indrødsret ved en erklæring? Kan vi så stadig leve op til konventionerne?

Det indgår i vore overvejelser, og er svaret, at vi kan leve op til de internationale konventioner, er jeg enig med hr. Tom Behnke i, at så er det alene en politisk vurdering, om man vil lave en karenperiode. Spørgeren har fuldstændig ret med den måde, dette spørgsmål blev stillet på.

Peter Skaarup (DF):

Nu er det jo nogle gange meget interessant at høre på, hvad der kommer ud af sådan en spørgetid, hvor der er nogle spørgere, der spørger ministeren om noget. Man lytter jo til, hvad spørgerne siger, og man lytter til, hvad ministeren siger.

En af de ting, jeg har hæftet mig meget ved, er, at hr. Kristian Thulesen Dahl på intet tidspunkt har snakket om udvisningsdomme i forbindelse med det her. Han har snakket om kriminalitet og grov kriminalitet, som ikke medfører udvisningsdom, men ministeren bringer hele tiden udvisningsdomme ind, selv om det overhovedet ikke er blevet omtalt af spørgeren. Det kan jeg kun tolke, som at ministeren er presset i denne situation, og derfor vil jeg godt spørge ministeren: Hvordan kan det være, at ministeren siger, at nu er man begyndt at kigge på det her spørgsmål, når jeg kan se, at f.eks. i Fyens Stiftstidende den 2. oktober udtaler Justitsministeriet sig lystigt om den her situation, som er et problem på det tidspunkt, fordi der lige er faldet nogle forskellige domme, der gør, at der kommer flere og flere, der søger om de her særlige statsborgerskaber. Det er altså lang tid siden, at ministeriet er blevet gjort opmærksom på det, men tilsyneladende er der ikke foregået nogen som helst aktiviteter.

Endelig vil jeg gentage det spørgsmål, som hr. Kristian Thulesen Dahl har stillet flere gange uden at få svar: Mener ministeren, det er rimeligt, at personer, der har begået grov kriminalitet, kan få dansk statsborgerskab via det her?

Justitsministeren (Frank Jensen):

Det er utroligt, når man hører, at makkerparret derovre kan blive ved med at lægge ting til grund, som jeg skal bruge meget tid på at argumentere imod, netop fordi det jo kommer til at fremstå i de grønne hæfter som noget, som, ja – hvis jeg ikke reagerer imod det, så står det som sandheder.

Når hr. Skaarup siger, at hr. Kristian Thulesen Dahl ikke brugte ordet udvisning, så må jeg henvise til de grønne hæfter. Det gjorde hr. Thulesen Dahl. Han sagde, at man kunne undgå en udvisningsdom ved at erklære dansk statsborgerskab. Jeg siger, at hvis man har begået en kriminalitet, der er faldet dom i, og hvor der er truffet afgørelse om udvisning, så skal man udvises.

Jeg vil sige, at hvis det er rigtigt, som hr. Thulesen Dahl siger, at unge mennesker sidder og planlægger, at nu vil de have dansk statsborgerskab, for så kan de lave noget meget kriminelt om nogle år, og så kan de derigennem undgå at blive udvist, når de har lavet det dér meget alvorligt kriminelle, hvis det er sådan, hr. Thulesen Dahl tænker om unge mennesker, så